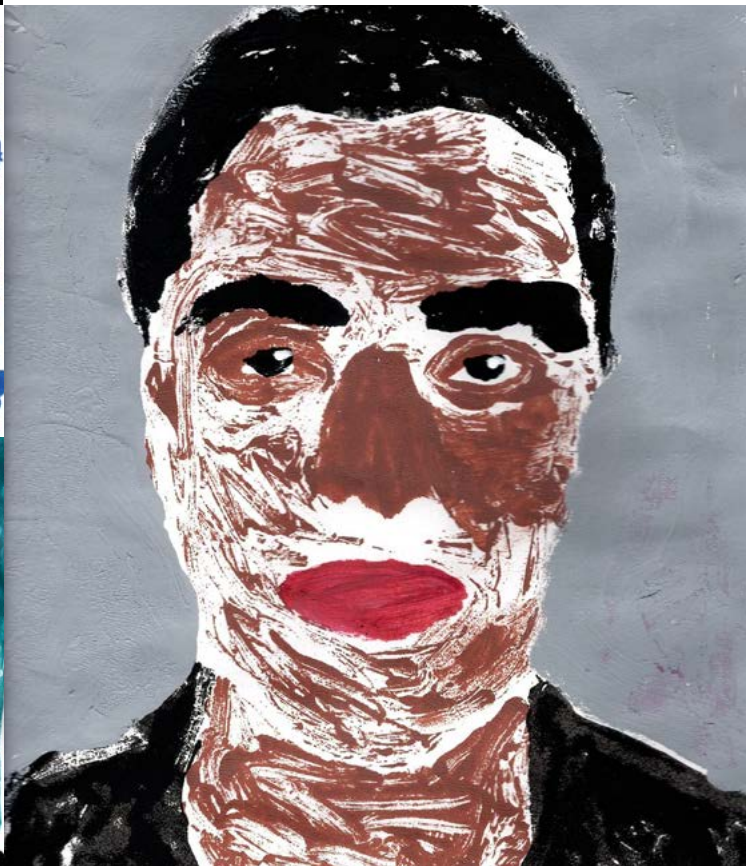
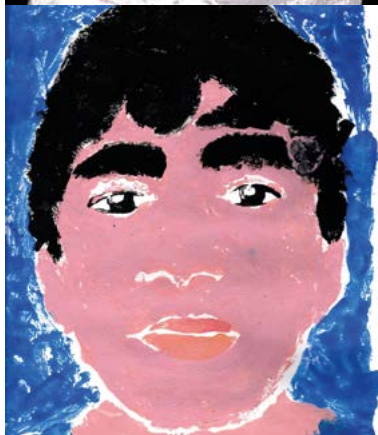

BOEIENDE VERHALEN

van
OKAN-leerlingen

PISO
VLAAMS-BRABANT

Colofon: Een uitgave van PISO Vlaams-Brabant. Juni 2022.

Teksten en illustraties: leerlingen OKAN en Sarah Hillaert / Eindredactie:

Sarah Hillaert, Silke Dumont en Sharona Ruell (leerkrachten PISO)

Layout: communicatiedienst Vlaams-Brabant

Beleidsverantwoordelijke: Gunter Coppens, gedeputeerde onderwijs

INHOUD

Een doel	4
Een grappig kusje	6
De race van mijn leven	8
Mijn eerste keer sneeuw	10
Een schaap voor twintig dagen	12
Mijn eerste schooldag	15
Mijn hond	16
Voorlezen aan kleuters	18
Slaap zacht met mooie dromen	20
Mijn droom	23
Het Suikerfeest	24
Een lange reis	26
Niet meer alleen	29
Naar mijn tante in Shiraz	31
Met mama naar de markt	32
Hoe heb ik Engels geleerd?	34
Mijn eerste schooldag	36

Dit boekje is ....

... gemaakt door leerlingen uit OKAN,

... gemaakt voor leerlingen uit OKAN,

... voor mensen die willen lezen over de dromen uit OKAN,

... vol met verhalen, elk verhaal in een makkelijke versie en een moeilijke versie,

... geïllustreerd door de schrijvers,

... leuk om samen te lezen,

... leuk om voor te lezen,

... leuk om te bekijken.

Een doel

Rajaa

Salam aleikum!

Ik ben acht jaar.

Ik hou van mensen.

Oude mensen vind ik lief, ik wil voor hen zorgen.

Mijn oma is heel ziek, ik ga altijd met mijn mama naar het ziekenhuis om mijn oma te verzorgen. Ik houd heel veel van mijn oma.

Op een dag wordt ze heel ziek, de dokter moet haar opereren.

Het probleem is dat de dokter niet het materiaal heeft omdat er oorlog is.

Oorlog, oorlog, oorlog. Altijd opnieuw de oorlog.

De dokter kan oma niet genezen. Mijn oma wordt zieker en zieker.

Enkele dagen later sterft mijn oma.

“Oma gaat naar een betere plaats,” zegt mijn familie tegen me.

Heel veel mensen in Syrië gaan naar deze betere plaats.

Dat maakt me heel droevig. Ik mis mijn oma.

Nu weet ik wat ik later wil doen!

Ik word dokter! Daarom studeer ik hard.

We hebben een uitdrukking in Syrië waaraan ik vaak denk:

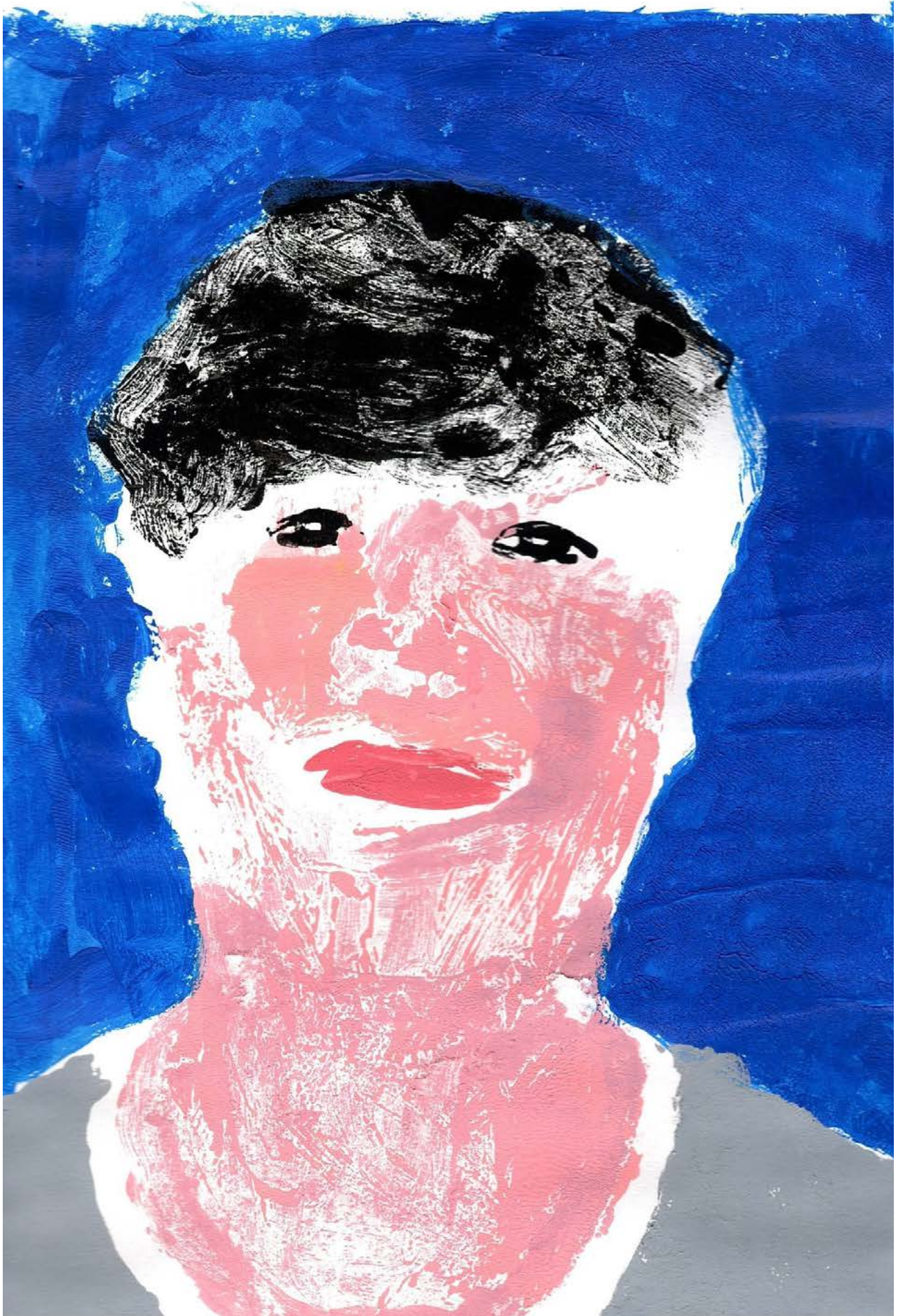
“Na het donker, zal er licht komen en de zon zal schijnen.”

OM VOOR TE LEZEN

Negen jaar geleden was ik acht jaar. Ik was een meisje dat hield van mensen helpen. Mijn oma was heel ziek. Ik ging altijd met mijn moeder naar het ziekenhuis om mijn oma te verzorgen. Ik hou nog steeds heel veel van mijn oma. Ik had nooit gedacht dat ik haar ooit zou verliezen.

Op een dag verslechterde haar toestand erg. De dokter zei dat hij haar moest opereren. De de operatie was heel duur, maar dat was niet het probleem. Het grote probleem was dat de materialen voor de operatie niet aanwezig waren omdat er oorlog was. Oorlog, oorlog, oorlog. Altijd opnieuw de oorlog. De operatie kon dus niet doorgaan. Mijn oma werd zieker en zieker. Enkele dagen later stierf mijn oma. “Oma gaat naar een betere plaats,” zei mijn familie tegen me. Niet alleen mijn oma ging naar een betere plaats. Er zijn heel veel mensen die volgens de Syrische cultuur naar deze betere plaats gaan. Dat maakte me heel droevig. Ik heb haar altijd gemist. Nu gaat het missen al een beetje beter.

Sindsdien heb ik een doel! Ik zal dokter worden en andere mensen helpen! Ik wil nooit opgeven en ik wil er alles aan doen om dit doel te bereiken. We hebben een uitdrukking in Syrië waaraan ik vaak denk: “Na het donker, zal er licht komen en de zon zal schijnen.”

Een grappig kusje

Ahmad

Mijn zus, broer, papa en ik gaan naar de Lidl.
We wandelen naar huis.
Mijn vader en mijn zus wandelen voor mij.
Mijn broer wandelt achter me.
Ik wil een grapje maken.
Daarom gooi ik een kusje naar mijn broer.
In een huis naast me zie ik een oude mevrouw.
Ze kijkt door het raam.
Zij ziet me het kusje gooien naar mijn broer.
De mevrouw weet niet dat het mijn broer is!
Ze kijkt gek naar me.
Ik weet niet wat ik moet doen!
Ik loop hard weg!

OM VOOR TE LEZEN

Heb jij dat ook al meegemaakt? Je wil een grap maken, maar de anderen begrijpen je fout! Schaamtelijk! Ik weet nog precies waar en wanneer mijn verhaal gebeurde...

Mijn zus, broer, papa en ik gingen naar de Lidl. We gingen te voet. Het was mooi weer! Het was een fijne wandeling! Mijn broer wandelde achter me. Hij keek ernstig rond. Ik wilde een grapje met hem maken. Ik trok wat gekke bekken, maar hij reageerde niet. Daarom gooide ik een kusje naar mijn broer.

We liepen langs het huis van een oude mevrouw. Ze hield het gordijn voor het raam open om me goed te kunnen zien. Ze zag er boos uit. Toen zag ze me het kusje gooien naar mijn broer. De mevrouw wist natuurlijk niet dat het mijn broer was! Ze schrok en keek gek naar me. De oude vrouw liet het gordijn los en deed een stap achteruit. Ik wist niet wat ik moest doen! Mijn hoofd werd knalrood! Papa, mijn zus en broer moesten erom lachen. "Ben je verbrand door de zon, Ahmad?" riep mijn broer. Ik had hem toch mooi aan het lachen gekregen. Achteraf vond ik het zelf ook wel grappig.

De race van mijn leven

Petro

Ik ben 11 jaar en vind het heerlijk om met mijn vader te werken.

Elk weekend werken we samen in de garage.

Ik word blij als ik eraan denk.

In de garage vergeten we de rest van de wereld.

We werken aan een racewagen.

Daarmee doen we mee aan een dragrace.

Twee auto's racen dan tegen elkaar. Eerst staan de auto's stil, dan vertrekken ze op hetzelfde moment. De auto die het snelst over de streep komt, is de winnaar.

Iedereen uit de stad is daar, de sfeer is heel goed. Mijn hart klopt heel snel.

De auto's vertrekken, we rijden voorop. Ik schreeuw en schreeuw!

We rijden als eerste over de finish! We zijn de winnaar! We winnen een mooie beker.

Papa rijdt snel, maar ik ben altijd rustig omdat ik weet dat mijn vader een goede bestuurder is. Bij hem voel ik me veilig.

Door mijn vader houd ik van auto's en motorsport.

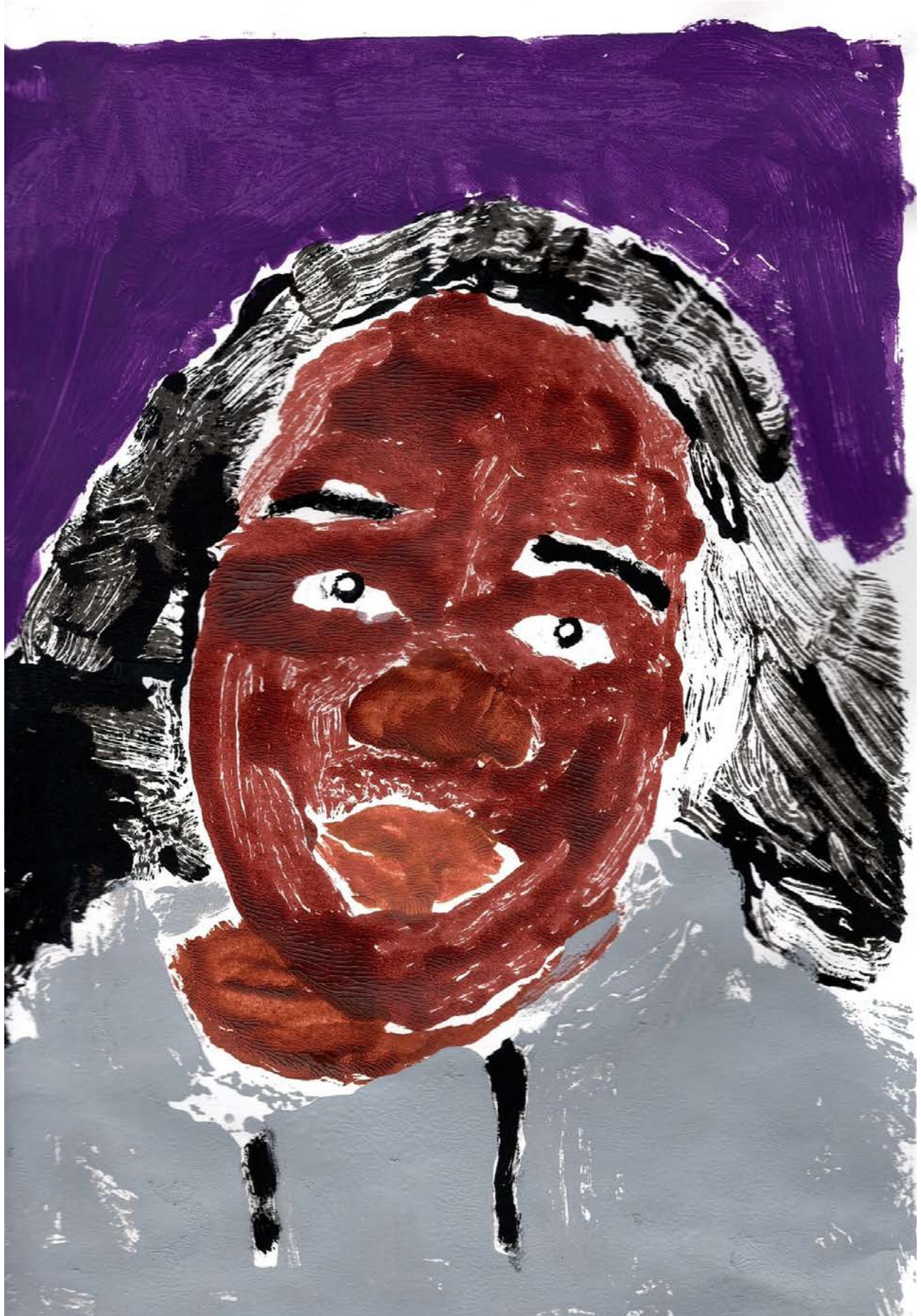
In mijn dromen rijden we elke nacht samen.

OM VOOR TE LEZEN

Toen ik 11 jaar was, vond ik het heerlijk om met mijn vader in de garage te werken. Elk weekend brachten we samen tijd door in de garage. Aan deze tijd heb ik hele mooie herinneringen. Ik kon daar spelen met wat ik wilde. Bij mijn vader in de garage mocht ik altijd alles kiezen.

Daar in de garage, was het altijd alleen papa en ik. We werkten graag aan de auto die mijn vader en ik aan het voorbereiden waren voor de race. We namen deel aan een dragrace. Twee auto's racen dan tegen elkaar. Eerst staan de auto's stil, dan vertrekken ze op hetzelfde moment. De auto die het snelst over de streep komt, wint de wedstrijd. Alle deelnemers kwamen uit dezelfde stad, de sfeer was heel goed. De adrenaline deed mijn hart sneller slaan. Iedereen was blij en enthousiast. De race begon, ik voelde mijn hart kloppen in mijn keel. De auto's vertrokken, al snel reden we voorop. Ik schreeuwde en schreeuwde! We reden als eerste over de finish! We haalden de eerste plaats! Wat was ik fier! We wonnen een mooie beker.

Ik was erg nieuwsgierig toen mijn vader en ik in deze auto reden. Soms was ik erg bang voor de snelheid waarmee hij reed, maar ik kalmeerde altijd omdat ik wist dat mijn vader de bestuurder van de auto was. Bij hem voelde ik me veilig. Mijn vader heeft me dus een liefde voor auto's en motorsport bijgebracht. In mijn dromen rijden we elke nacht samen.

Mijn eerste keer sneeuw

Athalie

Italië is een warm land.

De zon schijnt er heel vaak.

Als het sneeuwt, wordt de sneeuw snel weer water.

Ik vertel een grappig verhaal over mezelf in de sneeuw in Italië.

Het is een koude dag in november en ik ga naar school.

Alles is wit, alles ligt vol sneeuw!

Ik ben te laat om de bus te nemen. Ik moet met de auto naar school gaan.

Mama brengt me naar school. De auto staat in de straat.

We zetten grote stappen in de sneeuw.

De sneeuw komt soms tot aan mijn buik.

De auto zit helemaal onder de sneeuw.

Als ik de deur nu open doe, valt de sneeuw naar binnen. Dan ligt de sneeuw in de auto.

Ik kan niet zelf door de sneeuw stappen.

Mijn mama zegt: "Laten we naar huis gaan en aan je vader vragen of hij ons kan helpen."

Mama heeft een idee.

Ik kan op de schouders van papa zitten.

Mijn zus en mijn mama gaan zelf door de sneeuw naar school.

Zo wandelen we samen door de sneeuw, met een koude neus.

We luisteren naar de sneeuw.

De sneeuw kraakt onder onze voeten, krak krak krak.

Wat is dat leuk!

Ik ben veel te laat op school.

Voor één keer is dat niet erg!

Op school speel ik ook in de sneeuw met mijn vrienden.

Het is een koude dag vol warme herinneringen.

OM VOOR TE LEZEN

In Italië sneeuwt het bijna nooit. Als het dan toch sneeuwt, verandert de sneeuw altijd snel in water. Mijn eerste keer spelen in de sneeuw was dus een onvergetelijk moment.

Het was een koude novemberdag en ik ging naar school. Samen met mama maakte ik me klaar om naar school te gaan. We waren te laat, dus we moesten de auto nemen. We wandelden naar de auto, verderop in de straat. We stonden voor de auto, maar we konden de deur niet openen! De auto zat helemaal onder de sneeuw. Als we de deur zouden openen, zou er een vloedgolf van sneeuw naar beneden vallen. De sneeuw was zo dik, ik was zelfs kleiner dan de sneeuw! Ik kon

dus niet zelf door de sneeuw stappen. Mijn mama zei: "Laten we naar huis gaan en aan je vader vragen of hij ons kan helpen."

Toen we terug binnen waren, zochten mama en papa een oplossing. Opeens had mijn moeder een idee: ik mocht op de schouders van mijn papa zitten, mijn zus en mijn mama gingen zelf door de sneeuw naar school wandelen. Zo wandelden we samen door de sneeuw, met een koude neus, luisterend naar de krakende sneeuw. Wat was dat leuk! Op school speelden we ook in de sneeuw. Het was een koude dag vol warme herinneringen.

Een schaap voor twintig dagen

Matiullah

Ik kom uit Afghanistan.
Ik heb veel koeien en schapen.
Ik rijd graag met mijn motorbakfiets, samen met mijn vrienden.
We rijden samen naar onze dieren in de weides.
Op een ochtend rijd ik naar een grote weide.
Er staat veel gras en er staan bloemen. Er zijn ook wolven.
De wolven hebben vaak honger, dan eten ze graag koeien en schapen.
We willen onze dieren beschermen. Onze honden helpen ons.
Op de weide maai ik gras. Dat neem ik mee naar huis voor onze dieren.
De zon schijnt heel hard. We nemen even een pauze.
Bovenop de berg zien we een wolf, hij bijt in een schaap.
We lopen snel naar het schaap. Het schaap heeft veel pijn aan zijn poot.
Op de weide is geen dokter.
We moeten het schaap doden!
We dragen het schaap naar onze motorbakfiets. We gaan naar huis.
In Afghanistan hebben we geen koelkast.
We snijden het vlees in grove stukken en hangen het in de zon.
Na drie dagen is het vlees hard en kan je ermee koken.
Nu kunnen we thuis wel twintig dagen schaap eten!

OM VOOR TE LEZEN

Ik kom uit Afghanistan. Daar had ik veel koeien en schapen. Ik reed er graag met mijn motorbakfiets. Mijn vrienden hadden er ook één. We gingen ermee naar onze dieren in de weides.

Op een ochtend reed ik samen met mijn vrienden op onze motorbakfiets naar een grote weide. De weide stond vol met gras en bloemen. Er liepen ook wolven. De wolven waren vaak hongerig, dan wilden ze de koeien en de schapen opeten. Gelukkig waren er honden. Zij hielpen ons om de schapen en de koeien te beschermen. En ook ik was nooit bang.

Op de weide maaide ik met mijn vrienden het gras. Dat deden we in een grote zak. Het gras namen we mee naar huis voor onze dieren daar. Het werk was heel zwaar. We moesten het gras bijeen harken en de zon scheen heel hard. Soms namen we een pauze. Dan aten we yoghurt met brood.

In de verte zagen we een dier. Het dier zette zijn tanden in een schaap. Mijn vrienden en ik liepen heel snel naar het schaap. We zagen dat het schaap gewond was aan zijn poot.

Een wolf had een grote hap genomen uit de bil van het schaap, de wonde lag open. Het schaap blaatte heel luid.

Op de weide was er natuurlijk geen dokter. We konden het schaap niet zomaar even oppakken en naar de dokter brengen. We hadden geen andere keuze. We moeten het schaap doden! Het had te veel pijn en we konden deze wonde niet verzorgen. We droegen het schaap naar onze motorbakfiets en gingen naar huis.

In Afghanistan hadden we geen koelkast. We sneden het vlees in grove stukken en hingen het vlees aan een touw in de zon. Na drie dagen was het vlees hard en konden we ermee koken. Toen konden we thuis wel twintig dagen schaap eten!

Mijn eerste schooldag

Sidra

Dit is mijn eerste schooldag.

Ik kan geen Nederlands spreken en ik kan het niet verstaan.

Ik ben hier met mijn zussen in dezelfde klas. Mijn zussen helpen me.

Na een week ga ik naar een andere klas. Ik ben echt bang en zenuwachtig.

Ik kom binnen in mijn klas, één leerling leest. Daarna lees ik.

Ik maak een fout. Ik zeg het woord verkeerd.

John lacht en ik ben heel boos.

De leraar zegt: "Lach niet, jij was net zoals zij."

Het is moeilijk als je voor het eerst Nederlands hoort of leest.

Nu ben ik een jaar in OKAN.

Ik kan nu Nederlands praten.

Met mijn zussen kijk ik nu bijna elke dag naar Karrewiet.

We praten thuis ook Nederlands met elkaar. Dat helpt!

Mijn boodschap voor jullie: geef niet op!
Het is moeilijk maar geef niet op!

Vecht altijd voor je dromen!

Kijk niet achterom. Kijk vooruit.

OM VOOR TE LEZEN

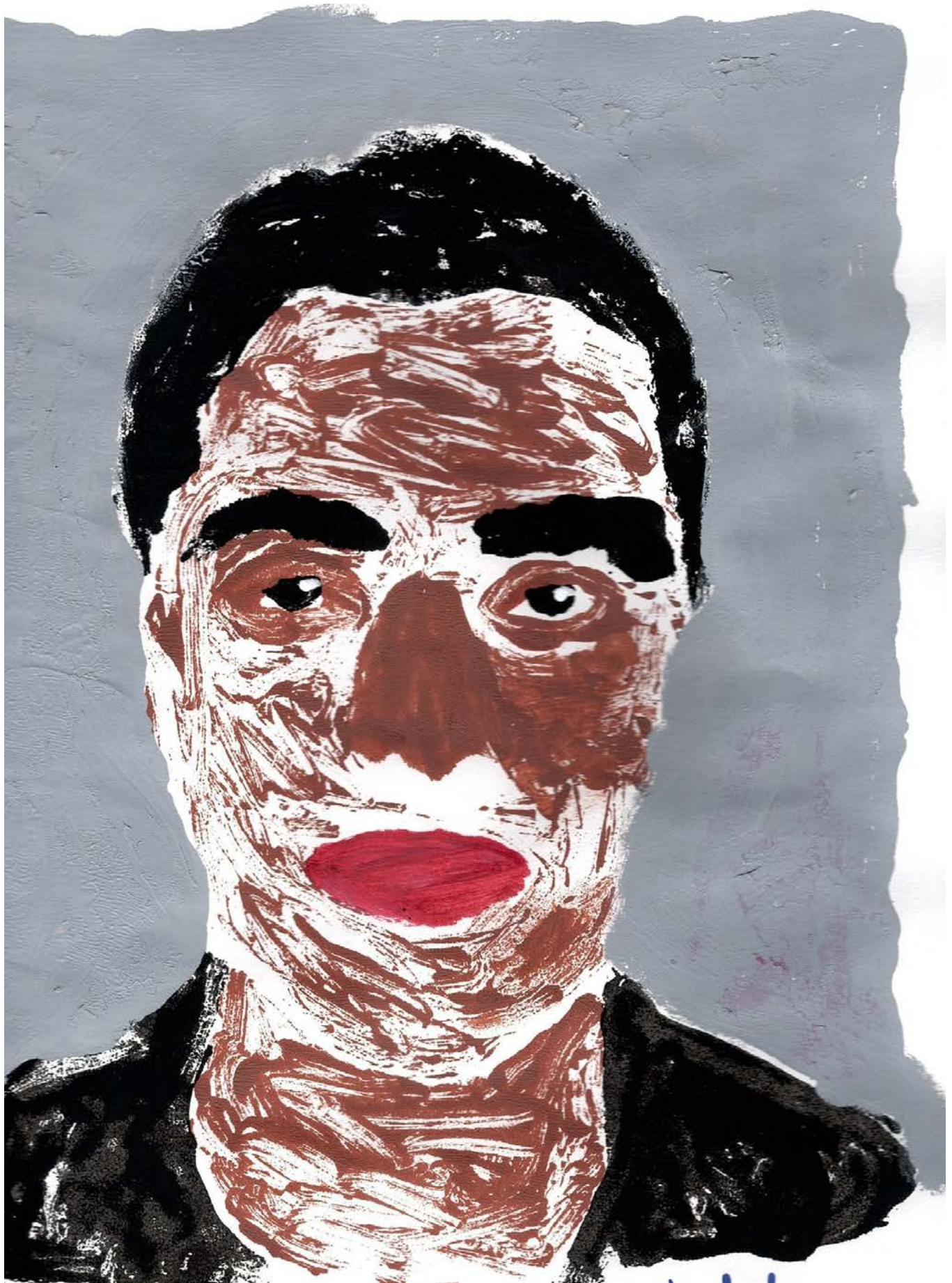
Mijn eerste schooldag was erg slecht. Ik kon geen Nederlands spreken en ik kon het niet verstaan. Ik was met mijn zussen in dezelfde klas. Mijn zus hielp me altijd. Sham kan Engels spreken, zo kon ze uitleg vragen aan de leraars. Ik wachtte tot ze me hielp.

Na een week ging ik naar een andere klas, weg van mijn zussen. In mijn nieuwe klas zou het beter gaan, daar kreeg ik meer tijd om Nederlands te leren. Ik was echt bang en erg zenuwachtig. Toen ik mijn klas binnenging, was er één leerling aan het lezen. Daarna begon ik te lezen, maar ik maakte een fout. Ik zei het verkeerde woord. John lachte en ik was echt heel boos. Toen zei de leraar tegen hem: "Lach niet, jij was net zoals zij." Het is niet makkelijk als je voor het eerst Nederlands hoort of moet lezen.

Na enkele maanden heb ik de taal geleerd. Ik kan nu beter Nederlands praten. Ik begrijp nu meer dan de student die met me lachte. Met mijn zussen kijk ik nu bijna elke dag naar Karrewiet. We praten thuis ook Nederlands met elkaar. Dat heeft me erg geholpen.

De boodschap die ik jullie wil meegeven: geef niet op! Hoe moeilijk het ook is. Vecht altijd voor je dromen! Kijk niet achterom. Kijk vooruit. Je hebt een goede toekomst. Jij zal je eigen toekomst schrijven!

Door Nederlands te leren, heb ik veel nieuwe vrienden gemaakt, kan ik kranten lezen en verstaan wat mensen tegen me willen zeggen. Mijn wereld is zoveel groter nu.

Mijn hond

Jalal

Ik vertel jullie een verhaal uit mijn jeugd.
Mama kent het verhaal nog goed en moet er dan om lachen.
Ik hou van dieren.
Mijn vriend heeft twee honden.
De kleinste van de twee geeft hij aan mij.
Mijn mama is erg boos.
Ze houdt niet van honden. Een hond maakt lawaai.
Mijn klein broertje is bang van honden.
Mama zegt dat ik de hond buiten moet laten.
"Geef hem terug aan je vriend," zegt mama.
Dat doe ik niet.
Als ik cricket ga spelen, laat ik de hond in mijn kamer.
Mama ziet mijn hond en zet hem buiten.
Hij loopt weg.
Ik vind hem niet meer terug.
Die dag ben ik heel verdrietig en boos op mijn moeder.

OM VOOR TE LEZEN

Vandaag vertel ik jullie een verhaal uit mijn jeugd. Ik was het vergeten, maar mama herinnerde me eraan. Toen ik klein was, hield ik veel van dieren. Ik was een echte dierenvriend. Op een dag gaf mijn vriend me een hond. Hij had er twee. De kleinste van de twee honden mocht ik hebben.

Toen ik thuiskwam, was mijn mama erg boos op me omdat ze niet van honden houdt. Een hond blaft veel en mijn klein broertje is ook bang van honden. Mama zei dat ik de hond buiten moest laten. Ze had nog liever dat ik hem teruggaf aan mijn vriend. Dat deed ik niet.

De volgende dag ging ik cricket spelen met mijn vrienden. Ik liet de hond rustig slapen in mijn kamer. Mama zag mijn hond en zette hem buiten. Hij liep weg, ik vond hem niet meer terug. Die dag was ik heel verdrietig en boos op mijn moeder.

Voorlezen aan kleuters

Farah

Het is voorleesweek.
Ik ga met mijn klas voorlezen aan kleuters.
In de bib van Tienen kies ik een leuk boekje.
De titel van het boekje is "Anna's eerste schooldag".
Er staan veel grappige tekeningen in.
Het boekje gaat over Anna.
Anna is bang. Ze denkt dat ze de kleinste van de school is.
Maar op school zijn alle kinderen klein. Dan is ze niet meer bang.
Het boekje doet me denken aan mijn eerste dag op school in OKAN.
Ik denk ook aan mijn eerste bezoek aan een klas in het middelbaar.
Iedereen is soms bang van iets nieuws.
Ik oefen in de klas om de tekst te kunnen voorlezen.
Dat vind ik heel moeilijk.
De uitspraak van al die letters... Pfff, moeilijk!
Van de leraar mag ik ook over de tekeningen praten.
Dat is gemakkelijker.
In de kleuterklas verdelen we de kinderen in drie groepen.
Imran en Alejandro krijgen ook een groepje.
Ik vraag de namen van de kinderen.
Ik zeg dat ik Farah heet.
De kleuters zijn schattig en lief.
Ze komen allemaal naar de tekeningen kijken in mijn boekje.

OM VOOR TE LEZEN

Tijdens de voorleesweek gaat OKAN voorlezen aan kleuters. In november van dit schooljaar was ik aan de beurt. Ik had een leuk boekje gekozen. De titel van het boekje is 'Anna's eerste schooldag'. Het boekje is zo leuk omdat er veel grappige tekeningen in staan. Het boekje gaat over Anna. Anna is bang omdat ze denkt dat ze de kleinste van de school is. Op school blijken alle kinderen klein te zijn en ze is dus niet meer bang.

Het boekje doet me denken aan mijn eerste dag op school in OKAN, maar ook aan mijn eerste schakeldag in het middelbaar. Iedereen is waarschijnlijk een beetje bang om aan iets nieuws te beginnen.

Ik oefende in de klas om de tekst vlot te kunnen voorlezen. Dat vind ik nog altijd moeilijk. De uitspraak van al die letters ... Pfff, moeilijk! De leerkracht zei dat ik ook over de tekeningen mocht praten, dat is gemakkelijker.

In de kleuterklas verdeelden we de kinderen in drie groepen. Imran en Alejandro kregen ook een groepje. Ik vroeg de namen van de kinderen en zei wie ik was. Ze waren schattig en lief. Ze kwamen allemaal naar de tekeningen kijken in mijn boekje. Ik vond het zo leuk dat ze kwamen vertellen over wat ze zagen op de tekeningen.

Voordat we vertrokken vroeg de leerkracht om een stempel te zetten bij de foto van de liefste voorlezer. Ik kreeg de meeste stempels! Wat ben ik fier op mezelf!

Slaap zacht met mooie dromen

Giorgi

Gela is een kleine jongen van 10 jaar.

Hij gaat elke avond vroeg naar bed. Dan geeft zijn moeder hem altijd een knuffel.

Gela vindt dit leuk.

Elke nacht heeft Gela hele, hele coole dromen.

Op een nacht droomt hij dat hij 20 miljoen euro wint.

Hij droomt dat hij iedereen helpt met dat geld.

Mensen die honger hebben, geeft hij eten.

Mensen die dorst hebben, geeft hij drinken.

Mensen die arm zijn, geeft hij geld.

Hij wil iedereen gelukkig maken.

Even gelukkig als Gela is wanneer hij een warme knuffel van zijn moeder krijgt.

Op het einde van zijn droom, koopt hij natuurlijk ook een groot huis en twee

coole auto's.

Je mag jezelf ook gelukkig maken, denkt hij.

Voor Gela begint nu een ander leven.

Plotseling wordt Gela wakker. Zijn mooie droom stopt.

Hij huilt.

Waar is al het geld naartoe?

Zijn moeder komt de kamer binnen. Ze zegt dat hij nu wakker is. Ze troost hem.

Gela wordt weer rustig en valt in slaap.

De volgende ochtend geeft zijn moeder hem geld.

Ze zegt: "Koop een lotje, veel geluk!"

Gela komt weer thuis en kijkt naar het lotje.

Zijn ogen worden groot!

Hij kan dit niet geloven!

Hij wint meer dan 20 miljoen euro!

Zijn droom is nu echt.

OM VOOR TE LEZEN

Gela was een kleine jongen van 10 jaar. Hij ging elke avond vroeg naar bed. Als het tijd was om naar bed te gaan, omhelsde zijn moeder hem altijd. Dit maakte Gela heel blij.

En elke nacht had Gela hele, hele coole dromen. Op een nacht droomde hij dat hij 20 miljoen euro won en dat hij iedereen hielp met dat geld. Mensen die honger hadden, gaf hij eten. Mensen die dorst hadden, gaf hij drinken. Mensen die arm waren, gaf hij geld. Hij wou dat iedereen gelukkig was. Even gelukkig als wanneer hij een warme knuffel van zijn moeder kreeg.

Op het einde van zijn droom, kocht hij natuurlijk ook een groot huis en 2 coole auto's. Je mag jezelf ook gelukkig maken, dacht hij. Een cool leven begon voor dit kleine jochie.

Plotseling werd Gela wakker en verdween zijn mooie droom. Hij dacht: waar is het geld dat ik verzamelde? Waar is mijn 20 miljoen? Hij huilde en huilde. Hij begreep niet dat zijn droom maar gewoon een droom was. Zijn moeder kwam de kamer binnen, hij vertelde over zijn droom en ze troostte hem. Even later viel Gela weer in een diepe slaap.

De volgende ochtend gaf zijn moeder hem geld om samen een lotje te gaan kopen. Ze zei: je zult geluk hebben!

Gela ging samen met zijn moeder naar de winkel en kocht een lot. Hij kwam thuis en opende het. Zijn ogen werden groot! Hij kon dit niet geloven! Hij won meer dan 20 miljoen euro!

Zijn droom kon nu eindelijk werkelijkheid worden.

Mijn droom

Mohamed

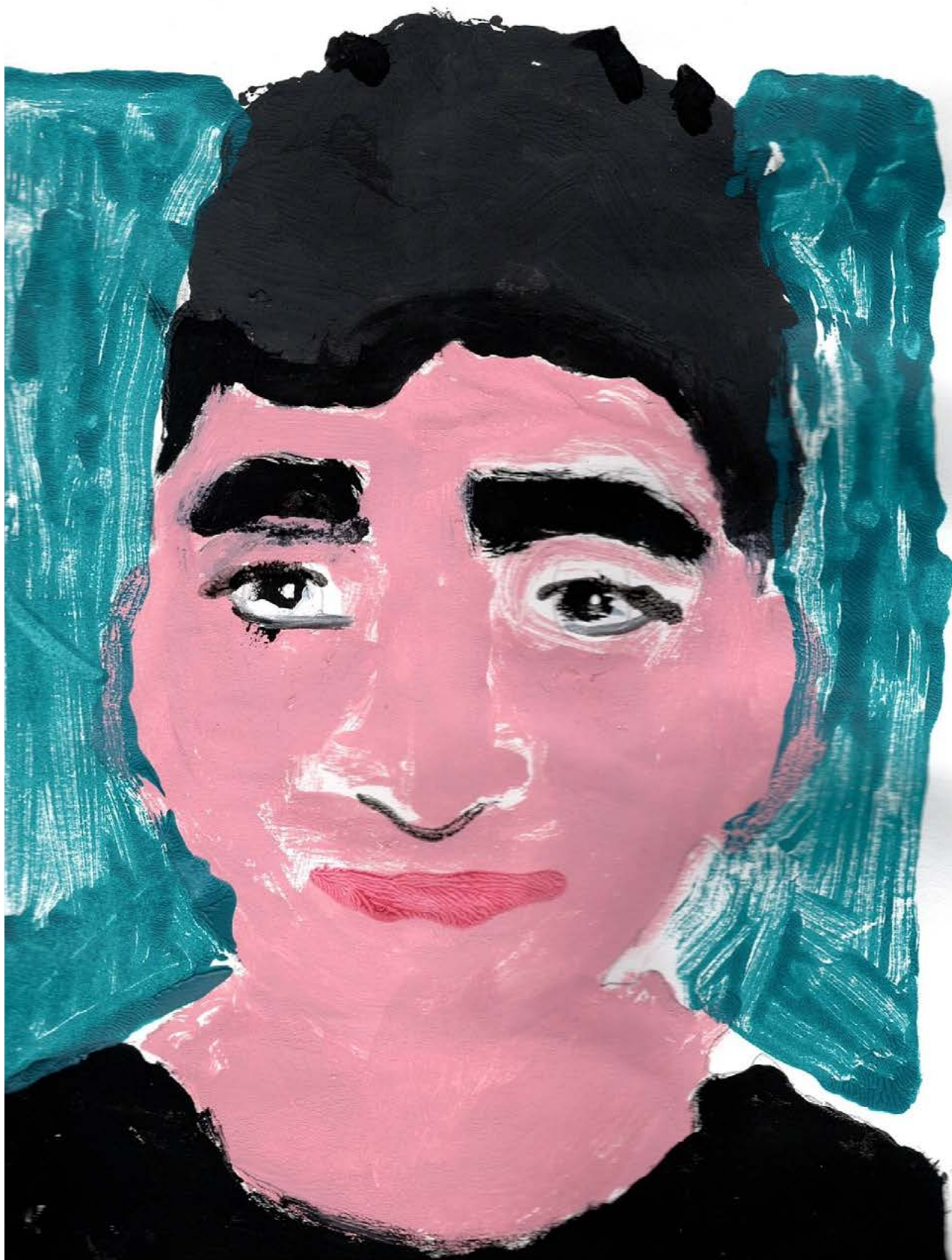
Ik woon in Somalië.
Ik kan niet slapen.
Ik zit buiten voor de deur van mijn huis.
Ik kijk naar de lucht.
Ik ga terug naar mijn bed.
Ik val in slaap. Ik droom.
Ik zie veel dieren in verschillende kleuren.
Ik zie kippen, koeien, apen...
Ik zie ook water. Het water heeft de kleuren van de regenboog.
Ik zie vissen en vogels.
Ik probeer de dieren aan te raken.
Maar deze wereld is niet echt.
Ik word wakker. Ik huil.
Dit is mijn mooiste droom.
Ik hou veel van dieren.
Ik droom van een toekomst met veel dieren.
Wordt deze droom echt?

OM VOOR TE LEZEN

Ik woon in Somalië in een dorp naast de hoofdstad, Mogadishu. Het is al laat. Ik kan niet slapen. Ik ga naar buiten. Ik zit buiten voor de deur van mijn huis. Ik kijk naar de lucht. Het is bewolkt. Ik ga terug naar mijn bed en ik sluit mijn ogen. Eindelijk val ik in slaap. Ik droom.

In mijn droom zie ik heel veel gekleurde dieren: kippen, koeien, apen ... Er is ook veel water. Dat heeft alle kleuren van de regenboog. In het water zwemmen vissen. Aan het water zitten veel vogels. Ik probeer om alle dieren die ik zie aan te raken. Plots beseft ik dat ik in een droom zit. Ik zeg tegen mezelf: "Deze wereld is niet echt."

Ik word wakker. Ik voel pijn vanbinnen. Ik huil. Dit was de mooiste droom die ik ooit had. Ik hou heel erg van dieren. Ik droom van een toekomst met veel dieren rond mij. Zal deze droom ooit realiteit worden?

Het Suikerfeest

Zakaria

Ik ben acht jaar. Ik woon in Algerije.

Het is ramadan.

Aan het einde van de ramadan is het Suikerfeest.

Dan gaan alle moslims naar de moskee om te bidden.

Mijn papa zegt: "Kom met me mee."

Ik hou niet van bidden.

Ik wil spelen en zwemmen. Ik wil niet bidden.

Twee dagen later heb ik spijt. Ik ga toch mee bidden.

Nu woon ik in België.

Wij bidden in de moskee van Brussel.

Deze moskee is heel groot. Ze is volledig wit.

Wat is het mooi!

Mijn vriend Mohammed gaat ook mee.

Na het bidden gaan we zwemmen.

Het is leuk om samen met anderen te bidden.

Ik ga nu heel graag mee.

OM VOOR TE LEZEN

Ik wil jullie vertellen wat ik leerde tijdens het Suikerfeest (= Eid-al-Fitr). De eerst ochtend van Eid-al-Fitr bezoeken mannen en vrouwen de moskee voor het gezamenlijke gebed. Wel 2.000.000 mensen gaan dan naar de moskee om te bidden. Mijn familie en ik woonden een tijdje in Algerije. Tijdens de ramadan was ik nog jong en mijn papa zei: "Kom met me mee om te bidden." Ik wou niet. Ik was boos. Twee dagen later had ik spijt en ging ik toch mee.

Ik was acht jaar. De moskee was heel groot. Ze was volledig wit. Ik vond vooral de grote centrale koepel heel mooi. Het is leuk om samen met anderen te bidden. Het was zo speciaal dat ik sindsdien graag meega met papa. Als het nu ramadan is, dan ga ik met mijn vriend Mohammed en mijn papa naar de moskee van Brussel. Mohammed komt meestal bij mooi weer. Dan gaan we zwemmen. Als mijn papa dan vraagt of we gaan bidden, gaan we graag mee.

Een lange reis

Isse

Ik wil je vertellen over de langste reis van mijn leven.

Het is maandag, 8 december 2019.

Een zeer pijnlijke dag voor mij.

Ik vertrek naar Turkije vanuit Somalië.

Ik blijf één maand in Turkije.

Daar krijg ik een telefoontje van mijn oom Abdullah dat mijn vader zal sterven.

Hij is heel ziek.

Ik ga droevig verder.

Van Turkije stap ik vijf dagen naar Griekenland.

Ik stap samen met mensen uit Pakistan en Irak.

We eten koekjes en drinken water.

Tijdens de tocht leer ik Pasjtoe, de taal van de Pakistanen.

Op een avond val ik moe in slaap.

Een man slaat me in mijn gezicht. We moeten opstaan en verder stappen.

In Griekenland slapen we naast elkaar op de vloer.

We leven er in een oud, groot gebouw.

Na vijf maanden neem ik het vliegtuig naar België.

In België woon ik nu in Fedasil.

We slapen met vier op één kamer.

Ik ga naar school in PISO.

Mijn beste vriend heet Mohamed. We zitten samen in de klas.

Als je in een kamp woont, zie je dingen die je niet leuk vindt.

Sommige mensen zijn niet vriendelijk.

De reis van het leven is moeilijk, maar alles komt goed.

Ik zal mijn best doen om mijn leven te verbeteren, niet alleen om geld te verdienen.

Ooit heb ik mijn eigen gezin. Dan ga ik terug naar Somalië.

Op een dag zal het veilig zijn in Somalië.

Dan toon ik mijn kinderen hoe mooi de kamelen er zijn en de kippen uit mijn groene tuin.

OM VOOR TE LEZEN

Bismillah!

Ik wil je vertellen over de lange reis die ik heb gemaakt in het leven. Maandag, 8 december 2019 was een zeer pijnlijke dag voor mij. Toen vertrok ik naar Turkije vanuit Alifoldhere, in Somalië, en bleef ik één maand in Turkije. Het pijnlijkste wat ik daar hoorde was een telefoontje van mijn oom Abdullah dat mijn vader zou sterven. Papa was altijd een rolmodel voor mij.

Van Turkije ging ik vijf dagen te voet richting Griekenland. Ik stapte samen met mensen uit Pakistan en Irak. We aten koekjes en dronken water. We vulden onze waterflessen aan vijvertjes langs de weg. Tijdens de tocht leerde ik Pasjtoe, de taal van de Pakistanen. Op een avond viel ik moe in slaap. Een man sloeg me in mijn gezicht. We moesten opstaan en verder stappen.

In Griekenland leefde ik in een heel groot en oud gebouw. We sliepen naast elkaar op de vloer. Na vijf maanden nam ik het vliegtuig naar België.

In België woon ik nu in Fedasil. We slapen met 4 op een kamer. Ik ga naar school in PISO. Mijn beste vriend heet Mohamed. We zitten samen in de klas

Ik leef nu in België en vind het belangrijk om te studeren en gezond te worden. Ik ben erg dankbaar. Ik leef nu samen met verschillende mensen met verschillende achtergronden en religies.

Als je in een kamp woont, zie je vreemde dingen die je niet leuk vindt. Sommige mensen in je kamer gedragen zich vreemd. Maar alles komt goed ook al is de reis van het leven moeilijk.

Ik zal mijn best doen om mijn leven te verbeteren, niet alleen om geld te verdienen. Ik wil blijvend geluk en een betere toekomst hebben. Op een dag, als ik mijn eigen gezin zal hebben, ga ik terug. Als het weer veilig is in Somalië, zal ik mijn kinderen tonen hoe mooi de kamelen er zijn en de kippen uit mijn groene tuin.

Gela ging samen met zijn moeder naar de winkel en kocht een lot. Hij kwam thuis en opende het. Zijn ogen werden groot! Hij kon dit niet geloven! Hij won meer dan 20 miljoen euro!

Zijn droom kon nu eindelijk werkelijkheid worden.

Niet meer alleen

Jahanzeb

Ik ben Jahanzeb. Ik kom uit Afghanistan.

Voor mijn tocht van Afghanistan naar België, moet ik door veel landen reizen.

Zo reis ik bijvoorbeeld van Kroatië naar Slowakije. Ik doe dat met ongeveer 100 personen, we wandelen dagenlang van het ene land naar het andere.

We zijn heel moe en hebben veel honger.

Opeens zegt de smokkelaar dat we kunnen rusten en eten in een bos, tussen de bomen.

We zijn blij dat we kunnen rusten.

Als het donker wordt, staat de politie voor ons. Iedereen is bang en loopt weg. Ik loop ook weg en ik verstop me tussen de bomen.

Ik zie de politie, samen met hun honden, zij zien mij niet.

Ze nemen veel mensen mee.

Ik blijf heel stil tussen de bomen zitten. Ik wacht meer dan 3 uur.

Het is nog steeds heel donker, ik ben helemaal alleen. Niet veel later hoor ik een wolf achter me. Ik ben zo bang, ik kan hem niet zien!

Ik klim in een boom en wacht tot het weer licht wordt.

Ik begin weer te wandelen.

Niet veel later vind ik Mujeeb en Sherzad.

Wat ben ik blij, ik ben niet meer alleen!

Mujeeb en Sherzad zien me niet, ik wil hen laten schrikken.

Ik verstopt me en schreeuw heel luid! Ze schrikken en beginnen te lopen.

Mujeeb valt, hij landt met zijn hoofd tegen een steen en bloedt!

Ik roep snel: "Ik ben Jahanzeb, rustig".

Sherzad lacht, Mujeeb is boos.

We vinden zakjes en plakken dit op het hoofd van Mujeeb. Daar loopt hij dan, met zakjes op zijn hoofd.

Even later komen we de politie opnieuw tegen. Deze keer vangen ze ons.

Ze brengen ons naar Servië en laten ons daar achter.

Gelukkig ben ik deze keer niet alleen.

Samen gaan we verder naar Europa.

En nu? Nu schrijf ik dit verhaal in Tienen, een stad in België.

Ik ben niet alleen, maar samen met mijn nieuwe vrienden.

Ik wandel nu tussen banken in plaats van tussen bomen. Ik heb nu pleisters in plaats van zakjes.

Ik loop achter de bus in plaats van voor de politie.

En als alles donker wordt, dan doe ik het licht aan.

OM VOOR TE LEZEN

Ik ben Jahanzeb. Ik kom uit Afghanistan. Om van Afghanistan naar België te komen, moest ik door veel landen reizen. Zo reisden we bijvoorbeeld van Kroatië naar Slowakije. We waren met ongeveer 100 personen. We wandelden dagen van het ene land naar het andere.

We waren heel moe en hadden veel honger. Opeens zei de smokkelaar dat we konden rusten en eten in een bos, tussen de bomen. We waren blij dat we konden rusten, maar de rust duurde niet lang. Toen het donker was, in het midden van de nacht, stond de politie voor ons. Iedereen was bang en liep weg, iedereen zocht een schuilplaats. Ook ik liep weg en ik verstopte me tussen de bomen. Ik zag de politie, samen met hun honden, maar de politie zag mij niet. Ze namen meer dan 40 personen mee. Ik bleef heel stil tussen de bomen zitten. Ik wachtte meer dan 3 uur voordat ik bewoog. Toen ik zeker was dat de politie weg was, begon ik te wandelen.

Het was nog steeds heel donker, ik was helemaal alleen. Niet veel later hoorde ik een wolf achter me. Ik was zo bang! Ik hoorde de wolf, maar ik kon hem niet zien. Ik klom meteen in een boom en wachtte tot het weer licht werd. Ik begon weer te wandelen. Ik ging op zoek naar mijn vrienden.

Niet veel later vond ik Mujeeb en Sherzad. Ze zaten op een grote steen. Ze hadden iets gevonden om te eten. Wat was ik blij! Ik was niet meer alleen! Mujeeb en Sherzad zagen

me niet, dus ik dacht: ik zal hen eens laten schrikken. Ik verstopte me en schreeuwde heel luid! Ze schrokken, lieten alles vallen en begonnen meteen te lopen. Mujeeb viel, hij landde met zijn hoofd tegen een steen. Oh nee! Hij bloedde! Ik riep snel: "Ik ben Jahanzeb, rustig!" Mijn vrienden stopten meteen met lopen. Ik voelde me heel schuldig omdat Mujeeb pijn had aan zijn hoofd. Sherzad lachte, Mujeeb was boos. Ik had ook helemaal geen pleister om op zijn hoofd te plakken. We vonden zakjes en plakten dit op het hoofd van Mujeeb. Daar liep hij dan, met zakjes op zijn hoofd.

We zetten onze tocht verder, maar we hadden geen geluk. We kwamen de politie opnieuw tegen. Deze keer konden ze ons wel vangen. Ze brachten ons naar Servië en lieten ons daar achter. Gelukkig was ik deze keer niet alleen. Ik was verdrietig omdat de politie ons vond, maar ik was ook blij dat ik mijn vrienden teruggevonden had. Samen ging onze tocht door Europa verder.

En nu? Nu schrijf ik dit verhaaltje in Tienen, een stad in België. Niet alleen, maar samen met mijn nieuwe vrienden en klasgenoten. Ik wandel nu tussen banken in plaats van tussen bomen. Ik heb nu pleisters in plaats van zakjes. Ik loop achter de bus in plaats van voor de politie. En als alles donker wordt, dan doe ik het licht aan.

Naar mijn tante in Shiraz

Soroush

Mijn familie en ik gaan naar Shiraz. Dat is een stad in Iran.

Mijn tante woont daar.

Het is nacht. Het sneeuwt.

We stappen door de straat.

Mijn broer en neef gooien sneeuwballen naar me.

Ik ben nog maar 6 jaar. Ik huil en ik ben boos.

Even later gooi ik zelf sneeuwballen.

Het wordt een groot sneeuwballengevecht.

Die nacht is een mooi moment.

De volgende dag gaan we eten in een oud restaurant.

De bazin van het restaurant is een oude vrouw van 75 jaar.

Ze kan heel lekker koken. We eten en lachen samen.

Het is een mooie afsluiter van ons bezoek aan mijn tante.

Samen mooie momenten delen met mijn familie,
dat maakt me gelukkig.

OM VOOR TE LEZEN

Op een dag gingen mijn familie en ik naar Shiraz, een van de belangrijkste steden in Iran.

Mijn tante woont in Shiraz en we gingen bij haar op bezoek.

Het was nacht, het sneeuwde hard en we wandelden allemaal op straat. We keken uit naar een warme koffie bij mijn tante. Mijn broer en neef gooiden sneeuwballen naar me. Ik was nog maar 6 jaar, dus ik begon te huilen en ik zei heel veel lelijke woorden tegen hen. Gelukkig waren ze niet boos. Even later lieten ze mij ook sneeuw-

ballen gooien en toen deden we allemaal samen een sneeuwballengevecht.

Die nacht was heel gezellig, het was een mooi moment. De volgende dag gingen we lunchen in een oud restaurant. De bazin van het restaurant was een oude vrouw. Ze was 75 jaar. Ze kon heel lekker koken. We aten en lachten samen. Het was een mooie afsluiter van ons bezoek. Samen mooie momenten delen met mijn familie, dat maakt me gelukkig.

Met mama naar de markt

Khalid

Ik ben Khalid.

Ik kom uit Afghanistan.

Ik woonde 8 jaar in Kabul.

Mijn familie is moslim.

Wij geloven in de leer van de Koran.

De Koran zegt dat je mensen moet helpen.

In Kabul ga ik met mama naar de markt.

Op de markt staat een bakker.

Mama koopt drie broden.

Mama geeft het brood aan arme mensen.

Ik mag ook brood geven aan arme mensen.

Dat vind ik heel leuk.

Mama leert mij om goede dingen te doen voor andere mensen.

Ik help graag andere mensen.

Nu woon ik in België.

Ik wil ook mensen helpen in België.

OM VOOR TE LEZEN

Ik ben Khalid.

Ik heb niet altijd in België gewoond.

Van mijn geboorte tot mijn acht jaar woonde ik in Kabul.

Dat is de hoofdstad van Afghanistan.

Mijn familie is moslim.

Wij geloven in de leer van de Koran.

Daarin staat dat je mensen moet helpen die het moeilijk hebben.

Ik ging drie tot vier keer per week met mama naar de markt.

Op de markt stond een bakker. Hij verkocht heerlijk brood.

Bij de bakker kocht mama drie broden.

Mama gaf dat brood aan arme mensen in de buurt van de markt.

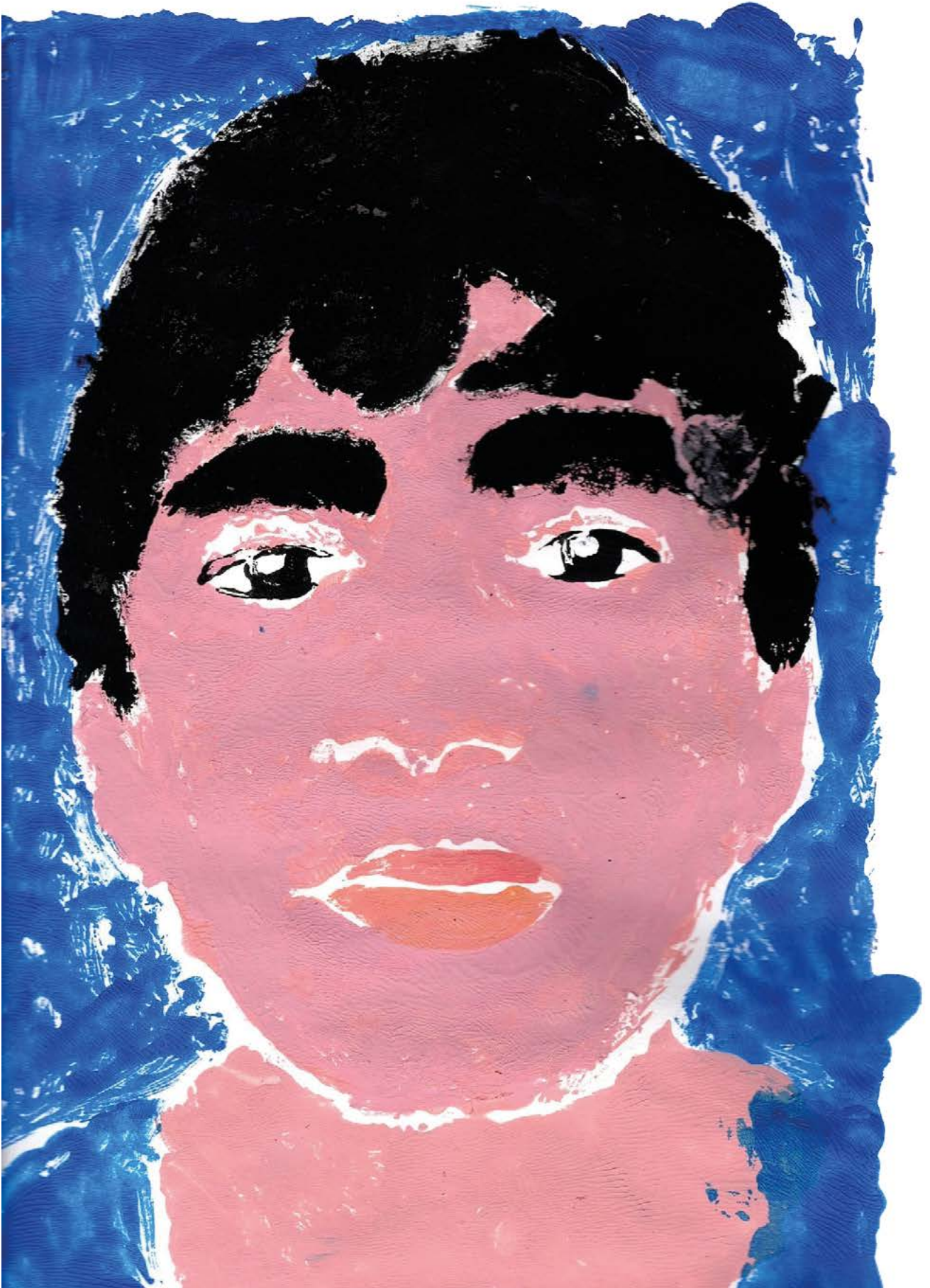
Soms mocht ik het brood aan iemand geven.

Dat vond ik heel leuk.

Ik ben blij dat mama mij leerde om goede dingen te doen voor andere mensen.

Ik voel me goed wanneer ik anderen kan helpen.

Ook nu ik in België woon, wil ik anderen blijven helpen.

Hoe heb ik Engels geleerd?

Abdullah

Om een andere taal te leren, moet je veel oefenen.

Ik woon in Afghanistan, daar leer ik Engels op school.

De leraars zijn heel streng.

Op mijn eerste dag op school voor de les Engels, zit ik op de laatste rij.

Ik ben verlegen, de anderen spreken goed Engels.

Weet je hoe ik de taal geleerd heb?

De leraar vraagt me: "Abdullah, wat heb je vandaag geleerd?"

Ik kijk naar de leraar.

Hij zegt: "Sta op!"

Ik sta op en zeg in het Engels: "Hoe heet je?"

De leraar zegt: "Kom hier!"

Hij slaat me in mijn gezicht.

Ik moet huilen, steeds harder en harder.

Vandaag spreek ik beter Engels.

Dat komt niet door die klap. Het komt doordat ik het belangrijk vind en veel oefen.

In Afghanistan is het normaal om een student te slaan.

In België doet de leraar dit niet.

Dat vind ik beter.

OM VOOR TE LEZEN

Een taal leren is erg moeilijk, maar als je blijft proberen dan zal het lukken. Vroeger woonde ik in Afghanistan. Daar leerden we Engels op school. De leraars waren heel streng.

Toen ik de eerste dag naar de cursus Engels ging, zat ik op de laatste rij. Ik was heel verlegen omdat alle studenten goed Engels spraken en ik het nog niet kon. Weet je hoe ik de taal geleerd heb?

De leraar vroeg me: "Abdullah wat heb je vandaag geleerd?". Ik keek naar de leraar. Hij zei: "Sta op!" Ik stond op en zei dat ik maar één ding had geleerd die dag: "Hoe heet je?" De leraar zei: "Kom hier!"

Hij sloeg me met zijn platte hand in mijn gezicht. De klap ging heel snel. Ik huilde direct. Ik huilde harder en harder.

Vandaag spreek ik beter Engels. Dat komt niet door die klap. Het komt doordat ik het belangrijk vind en veel oefen. In Afghanistan is het normaal om een student te slaan. In België doet de leraar dit niet. Dat vind ik beter.

Mijn eerste schooldag

Jamila

Ik ben Jamila.

Nu woon ik één jaar in België.

Ik vertel jullie over vroeger.

Ik woon in Afghanistan, dichtbij Pakistan.

Als ik zeven jaar ben, mag ik voor de eerste keer naar school.

Ik sta op en ik drink thee. Ik ben echt heel blij.

Mijn school is alleen voor meisjes.
De leerkrachten zijn mannen.

Vrouwen mogen niet lesgeven in Afghanistan.

In mijn klas zitten ongeveer 20 meisjes.

Alle meisjes zijn groter dan ik. Ik ben de kleinste van de klas.

Ik schrijf veel fouten op het bord.
Alle meisjes lachen met mij.

Tijdens de pauze val ik op de speelplaats. Alle meisjes lachen weer met mij.

Op de speelplaats zit ik naast de pomp.

Ik lees in mijn boek.

Het is weer les, ik vergeet mijn boek op de speelplaats. Een ander meisje neemt mijn boek en maakt het kapot.

Ik ga naar huis maar buiten de school staat een boze hond.

De hond loopt achter me aan, steeds sneller.

Ik kom thuis en mama is er.
Ik zeg dat ik nooit meer terug wil.

Mama zegt dat de school heel belangrijk is.

Ik ga terug naar school.

Ik maak die dag wel één vriendin.
Haar naam is Esmá.

Ik bel soms en vraag hoe het gaat met Esmá. Zij woont nu in Paksitan en is getrouwd.

Ik hoop haar ooit nog terug te zien, in België, Afghanistan of Pakistan.

Ik vind het zo leuk!

De kleuters mogen een stempel zetten bij de foto van de leukste voorlezer.

Ik krijg de meeste stempels!

Wat ben ik fier op mezelf!

OM VOOR TE LEZEN

Ik ben Jamila. Ik ben één jaar in België. Tot mijn 16 jaar woonde ik in Jalalabad, in Afghanistan, tegen de grens met Pakistan. Toen ik zeven jaar was, mocht ik voor de eerste keer naar school. Ik wil je vertellen over mijn eerste schooldag.

Ik sta op en ik drink thee. Ik ben echt heel blij, want ik mag naar school. Ik moet 20 minuten wandelen naar mijn school. Het is een school voor meisjes. De leerkrachten zijn mannen. Vrouwen mogen niet lesgeven in Afghanistan.

In mijn klas zitten ongeveer 20 meisjes. Alle meisjes zijn groter dan ik. Ik ben de kleinste van de klas. Ik ben nieuw in de klas. Ik kan nog niet goed schrijven. Ik schrijf veel fouten op het bord. Alle meisjes lachen met mij.

Tijdens de pauze loop ik en ik val op de speelplaats. Opnieuw lachen alle meisjes met mij. In mijn school staat een waterpomp. Mijn plaats op de speelplaats is naast de pomp. Ik heb een boek met verhalen. Ik lees in het boek. Tijdens de volgende les vergat ik mijn boek op de speelplaats. Een ander meisje had het gestolen en kapot gescheurd.

Toen ik weer naar huis wou gaan, stond er aan de schoolpoort een boze hond. De hond liep achter me aan. Ik liep steeds sneller en sneller, de hond ging ook steeds sneller. Ik kwam thuis aan en mama was er. Ze vroeg naar mijn dag en ik zei dat ik nooit meer terug wou gaan.

Mama begreep me wel, maar zei dat het heel belangrijk is om naar school te gaan. Ik ging dus maar terug naar school. Er waren nog steeds die meisjes die me wilden pesten, maar ik maakte die dag wel één vriendin. Haar naam was Esma.

Ik bel soms met kennissen in Afghanistan en vraag dan hoe het gaat met Esma. Zij woont nu in Pakistan en ze is er getrouwd. Ik hoop haar ooit nog terug te zien, in België, Afghanistan of Pakistan.

*Van OKAN leerlingen
voor OKAN leerlingen
en iedereen die wil lezen
over de dromen van
OKAN leerlingen*